

- виявлення та розшук на території України незаконних іммігрантів та їх затримання; виявлення та припинення каналів незаконної міграції, у тому числі зі здійсненням оперативного - розшукових заходів;

- участь у ліцензуванні (видачі дозволу на заняття певним видом діяльності) підприємств із надання послугу сфері туризму, працевлаштування за кордоном, навчання;
- виявлення та притягнення до відповідальності фізичних осіб та посадових осіб підприємств, що використовують працю незаконних іммігрантів.

Боротьба з незаконною міграцією є дуже важливим питанням в нашій державі.

Джиба Валерій Володимирович

курсант навчально -наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки та внутрішніх військ НАВС *Науковий керівник:*

кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації охорони громадського порядку навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки та внутрішніх військ НАВС

Капля О.М.

***АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА СПЕКТРИ
ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ***

Корупція є однією з найактуальніших соціальних проблем сучасності. Саме вона виступає однією з основних перешкод прогресивному розвитку України на сучасному етапі, справляє руйнівний вплив на всі сфери життя українського суспільства, є серйозною перешкодою для реформ в економіці, гальмує становлення ринкових інститутів, перешкоджає надходженню інвестицій та становить загрозу національній безпеці України.

Корупція — це багатоаспектне соціально -економічне, політичне, правове та моральне явище, що складається з цілого комплексу протиправних дій і неетичних вчинків. Як правова категорія корупція — збірне правове поняття, яке охоплює сукупність взаємопов'язаних правопорушень.

Відповідно до чинного законодавства «корупцію» визначено як використання особою, зазначеною в Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції», наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди такій особі, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного

використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей.

Міжнародна протикорупційна організація Transparency International оприлюднила черговий Індекс сприйняття корупції, в якому Україна знову займає одні з останніх місць у світі. Згідно з результатом Індeksu сприйняття корупції за 2013 рік Україна посідала 144 місце зі 177 країн, охоплених дослідженням. Так, Україна набрала лише 25 балів зі 100 можливих. Чим нижче бал, тим ближче країна знаходиться до корупційної прірви. А будь-який результат, менший за 30 балів, з точки зору Transparency International вважається «ганьбою для нації», - зазначається у прес-релізі організації.

Не можна не відмітити, що Закон України «Про засади запобігання та протидії корупції», що був прийнятий на основі Конвенції ООН проти корупції, значно розширив та дав вичерпний перелік суб'єктів відповідальності за корупційні правопорушення. Але болючим залишається питання про те, що Україна, приєднавшись до Конвенції про боротьбу з корупцією, взяла на себе зобов'язання ввести до національного законодавства норми щодо кримінальної відповідальності юридичних осіб, що є виявом колективної відповідальності та суперечить Конституції України та Кримінальному кодексу України.

Одне з провідних місць у системі протидії та запобіганню корупції займає проблема юридичної відповідальності за корупційні правопорушення. Варто відзначити, що у старому законодавстві про корупцію особи, які його порушили, притягалися лише до адміністративної відповідальності (у вигляді штрафу), то нині законодавством України за вчинення корупційних правопорушень передбачено чотири види юридичної відповідальності, а саме: кримінальна, адміністративна; цивільно -правова та дисциплінарна.

Але водночас чинне законодавство України не передбачає особливої цивільно-правової відповідальності за корупційні правопорушення, вона настає на загальних підставах. Цей факт свідчить про те, що інститут цивільно -правової відповідальності за корупційні правопорушення залишається недієвий в Україні.

Заслугує на увагу також думка О. Маслюха про такий специфічний вид відповідальності як конституційна, яка передбачена в Конституції України та ряді законів України, зокрема «Про статус народного депутата України», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про прокуратуру».

Загальновідомим є ствердження, що подолати корупцію повністю практично неможливо, можна лише мінімізувати її вплив на життя суспільства. Щоб максимально обмежити негативні прояви корупції, боротися потрібно не стільки з корупціонерами, скільки з причинами, які викликають корупцію, не забуваючи про вироблення дієвого

механізму контролю за виконанням антикорупційних нормативних актів.

Найбільш доцільним та прийнятним для України є адміністративний метод протидії корупції, завдяки якому сьогодні можливе зупинення темпів зростання корупції. Стало зрозуміло, що вирішення даної проблеми передбачається шляхом об'єднання зусиль центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, науково-дослідних установ та громадських (неурядових) організацій.

Але на сьогоднішній день ще гостро потребують законодавчого врегулювання такі питання, як упорядкування адміністративних процедур і надання адміністративних та інших публічних послуг; притягнення до відповідальності юридичних осіб за вчинення їх уповноваженими особами корупційних правопорушень; удосконалення інституту конфіскації, а також притягнення до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень осіб, які користуються недоторканістю.

Отже, можна дійти висновку, що ефективна боротьба з посадовими злочинами не може бути здійснена в результаті разових і короткочасних акцій будь-якого ступеня активності та суворості на будь-якому рівні, а потребує довгострокових соціально-економічних, політичних і правових перетворень. Ця діяльність повинна базуватися на поєднанні профілактичних і репресивних заходів. При цьому пріоритетна роль має надаватися саме профілактичним заходам на загальносоціальному і спеціально-кримінологічному рівні. Також важливим чинником мінімізування проявів корупції є залучення громадськості до здійснення антикорупційної політики держави.